

Te weinig toegepaste drachtplanten

Symphoricarpos

Tekst Louis van den Goor

Symphoricarpos behoort tot de familie van de kamperfoelieachtigen. De sneeuwbes, *Symphoricarpos albus laevigatus*, vormt een struik van anderhalve meter. Hij bloeit vanaf juni tot aan de eerste nachtvorst. Na de bloei vormen zich witte bessen die giftig zijn. De struik wordt ook wel 'klapbesstruik' genoemd, omdat de bessen klappen als ze stuk getrapt worden. Het binnenste van de bes is namelijk sponzig en er zitten kleine holten in die gevuld zijn met lucht. Door erop te trappen ontsnapt de lucht en is er een knal te horen. Naast de albus laevigatus komen er nog vele andere soorten voor. De grootte varieert van 60 cm tot 1,5 meter. De kleuren van de verschillende soorten variëren van wit via roze naar rood. De kleine ronde tot ellipsvormige blaadjes van deze bladverliezende heester staan tegenovergesteld aan de stengel.

Symphoricarpos is over het algemeen goed bestand tegen luchtverontreiniging.

De heester is te gebruiken als solitair, maar is ook zeer geschikt voor vakbeplanting. Omdat de meeste soorten uitlopers vormen, vormt zich spoedig een dichte laag. Soorten zoals *S. chenaultii* vormen minder uitlopers en deze zijn dan geschikt om als haag toe te passen. Hij kan prima als haag geknipt worden. Symphoricarpos kan zowel in de schaduw als in de volle zon geteeld worden. Sneeuwbessen vragen weinig onderhoud. Het zijn zeer sterke

planten die vele vormen van snoei kunnen doorstaan. Machinale snoei om de drie à vier jaar is goed mogelijk.

Hij stelt weinig eisen aan de grondsoort. Op heel droge zandgrond zal de plant zich minder sterk ontwikkelen en iets kleiner blijven. De bloei daarentegen is zeker niet minder dan op rijkere grond. De sneeuwbes is weinig gevoelig voor ziekten. Ook luizen of andere insecten hebben weinig vat op hem. Sommige soorten worden geteeld om hun rijke besdracht die in de bloemsierkunst worden toegepast.

De sneeuwbes vindt zijn oorsprong in Canada en Amerika. De bloem is onopvallend, meestal wit of roze van kleur. De kleine bloemetjes zitten meestal aan de onderzijde van de stengels. Ze vormen daar kleine langwerpige trosjes die aan aren doen denken. Na de bloei vormen zich de bessen in vele kleuren, afhankelijk van de soort. De plant laat zich gemakkelijk vermeerderen via winterstek. De soorten die uitlopers vormen kunnen via die uitlopers vermeerderd worden.

Symphoricarpos is bijzonder geschikt als drachtplant omdat hij zoals gezegd vanaf juni bloeit tot aan de vorst. Aan een plant zitten dan bloempjes, onrijpe bessen en rijpe bessen. Zeker de late bloei levert belangrijk stuifmeel op voor de winter. De bloempjes worden behalve door bijen ook bezocht door hommels, zweefvliegen en vele andere insecten. 🍯

foto Dreamstime